

Î N C H E I E R E

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima
Judecătorii Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Vasilciuc Elena”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Vasilciuc Elena” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Fălești cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2013 prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat Fălești, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Fălești din 28 februarie 2013 și emisă în parte hotărîre nouă

c o n s t a t ă

La 07 august 2012 ÎI „Vasilciuc Elena” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS Fălești cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în baza deciziei privind inițierea unui control fiscal nr.1156 din 09 aprilie 2012 a fost efectuat controlul la ÎI „Vasilciuc Elena” pentru perioada de activitate 03 ianuarie 2012 – 03 februarie 2012. În rezultatul controlului fiscal a fost întocmit actul de control fiscal nr.3-496771 din 17 aprilie 2012, care a fost examinat de IFS Fălești și a stat la baza adoptării deciziei nr.513 din 11 mai 2012.

Menționează că prin decizia nr.513 din 11 mai 2012 s-a dispus încasarea de la ÎI „Vasilciuc Elena” a amenzii în mărime de 70 400 lei și 435 lei cît și a penalităților în sumă de 25,7 lei, micșorarea TVA destinată trecerii în cont în sumă de 5721 lei, încasarea la buget a contribuției de asigurare sociale de stat în mărime de 345 lei și contribuțiile individuale de asigurări sociale de stat în sumă de 90 lei.

La 04 iunie 2012 ÎI „Vasilciuc Elena” a depus la IFS Fălești cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr.513 din 11 mai 2012.

La 29 iunie 2012 IFS Fălești a emis decizia nr.704 prin care a respins contestația ÎI „Vasilciuc Elena” asupra deciziei nr.513 din 11 mai 2012.

Consideră reclamanta că decizia nr.513 din 11 mai 2012 este una neîntemeiată și ilegală, deoarece întreprinderea în toate cazurile de vînzări a eliberat bonuri fiscale care confirmă încasarea mijloacelor bănești de la comercializarea în sumele reflectate în evidența contabilă, iar colaboratorii Serviciului Fiscal au calculat diminuarea

veniturilor din vânzări ca o presupunere precum că înscrisurile din documentele interne ar confirma faptul încasării de mijloace bănești în sume mai mari, cu toate că dovezile despre încasarea mijloacelor bănești în sume mai mari decât cele reflectate în evidența contabilă în cadrul controlului nu s-au adus.

Susține că întregul control și decizia contestată s-au bazat pe niște înscrisuri, proveniența cărora nu a fost dovedită și acestea nu pot servi temei pentru confirmarea efectuării unei operațiuni economice, prin urmare nu pot constitui temei pentru calcularea taxelor și impozitelor.

Este esențial și faptul că nici în actul de verificare și nici în decizia IFS Fălești nr.513 din 11 mai 2012 nu este stabilit, specificat ce anume reprezintă „înscrisurile ciornă” invocate, de cine sunt întocmite, în ce constau ele, etc.

Consideră că din actul și decizia contestată relevă că „înscrisurile ciornă” au fost transmise către IFS Fălești de către Secția Urmărire Penală a CPR Fălești, însă acestea nu sunt individualizate și apreciate la justa lor valoare.

Menționează că concluzia IFS Fălești cu privire la aplicarea amenzii de 50 000 lei este ilegală și neargumentată în baza prevederilor art.257 alin.(5) al Codului Fiscal, deoarece ÎI „Vasilciuc Elena” ține evidența contabilă în conformitate cu prevederile Legii contabilității, Standardelor Naționale de Contabilitate, politicii de contabilitate în mod automatizat în programa de contabilitate 1C-Contabilitate.

Afirmă că pe seama pârîtului este pusă sarcina probațiunii în corespundere cu art.24 alin.(3) al Codului Fiscal.

Solicită anularea deciziei IFS Fălești nr. 513 din 11 mai 2012.

Prin hotărîrea Judecătoriei Fălești din 28 februarie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulate subpunctele 1), 2), și 3) din punctul III a deciziei nr.513 din 11 mai 2012, emisă de IFS Fălești prin care au fost aplicate amenzi fiscale în privința ÎI 2Vasilciuc Elena”. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de către IFS Fălești, casată hotărîrea Judecătoriei Fălești din 28 februarie 2013 în partea admiterii acțiunii și emisă în parte hotărîre nouă prin care cererea ÎI „Vasilciuc Elena” împotriva IFS Fălești cu privire la anularea subpunctelor 1), 2) și 3) din pct.III a deciziei nr.513 din 11 mai 2012 a fost respinsă.

La 01 august 2013 ÎI „Vasilciuc Elena” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este în contradicție cu circumstanțele pricinii, la emiterea acesteia au fost aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că instanța de apel nu a luat în considerație că toate documentele contabile la întreprindere sunt întocmite în conformitate cu Legea contabilității, Codul Fiscal, iar careva încălcări fiscale de către ultima nu au fost admise.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Vasilciuc Elena” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către ÎI „Vasilciuc Elena” în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Vasilciuc Elena” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Vasilciuc Elena” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat